PREFACE

The **'FOCUS'** *is published by the Kerala Legislature Secretariat for the use of the members of the Kerala Legislative Assembly. It is a digest containing articles and excerpts from books on subjects of current intellectual, political, social and cultural interest, news, reports of the commissions and committees and reviews of books. The views expressed therein are those of the authors and do not necessarily reflect the views of the Kerala Legislature Secretariat.*

Materials reproduced from other sources may not be republished in any form. Inquiries regarding permission for publication may be addressed directly to the sources cited.

`

C. JOS ,
SECRETARY -IN CHARGE ,
KERALA LEGISLATIVE ASSEMBLY.

CONTENTS

VOL. XLIX JUNE 2019 No. 6

Author	ARTICLES	Page
പി. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ സ്പീക്കർ	നിയമസഭ ഗവേഷണകേന്ദ്രം തുടങ്ങും കലാകൗമുദി, [2-9 ജൂൺ 2019]	1-3
ഡോ. ശങ്കരനാരായണൻ പാലേരി	ചെടിമാഫിയയും ഇറച്ചിതീറ്റിയും കലാകൗമുദി, [2-9 ജൂൺ 2019]	4-10
Ajit Kumar Jha	Changing Face of The Legislature [India Today, 10 June 2019]	11-15
Katherine Eban	The worldwide threat of generic drugs [Time, 3-10 June 2019]	16-20
	BOOK REVIEW	
Ashok V. Desai	Compulsive Patriots -[A Review of the Book-"What The Economy Needs Now", Editted by s Abhijith Banerjee, Gita Gopinath, Raghuram Rajan, Mihir S.Sharma [India Today, 10 June 2019]	21-22
	LEGISLATIVE BUSINESS	
	Resume of Business-First Session of the 15th Chhattisgarh Legislative Assembly.	23-28

FOCUS

നിയമസഭ ഗവേഷണകേന്ദ്രം തുടങ്ങും

പി. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ

സ്പീക്കർ

ദൈനംദിന തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലൂടെയാണ് ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾക്ക് ജനാധികാരത്തിലും വ്യവസ്ഥയിലുമുള്ള വിശ്വാസം നിരന്തരം ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാതിനിധ്യ ജനാധിപത്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ "സമ്മതി"ജനപ്രതിനിധികൾക്കും ഭരണകൂടത്തിനും അനുദിനം നൽകേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. 'ജനസമ്മതി' ഇല്ലാതാകുന്ന നിമിഷം സാങ്കേതികമായി പ്രാതിനിധ്യം തുടരാമെങ്കിലും ജനപ്രാതിനിധ്യ ഭരണകൂടത്തിന്റെ അധികാരം റദ്ദു ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങൾ നിരസിക്കപ്പെടുന്ന നിമിഷം ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയും മൃതപ്രായമാകും. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ജനാധികാരത്തിന്റെയും ജീവിതശൈലിയായി വികസിക്കേണ്ട ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയുടെയും അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായി നിലനിർത്താനും ശക്തിപ്പെടുത്താനുമുള്ള വിജ്ഞാനോത്പാദനവും വിജ്ഞാന വിതരണ സംവിധാനവും ഏറ്റവും പ്രസക്തമാകുന്നത്.

ജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നിയമസഭയ്ക്ക് ജനാധിപത്യ സംബന്ധിയായ അറിവുത്പാദനത്തിലും വിതരണത്തിലും ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായി ഇടപെടാനാകും. ഭരണകൂടത്തിന്റെ നയരൂപീകരണത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങൾ സന്നിവേശിപ്പിക്കുവാൻ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടാൻ കഴിയുന്ന ഉന്നത ജനാധിപത്യസ്ഥാപനവും നിയമസഭകളാണ്. നിയമ നിർമ്മാണത്തോടൊപ്പം ജനാധികാര വ്യവസ്ഥയുടെ ശാക്തീകരണത്തിനുതകുന്ന ജനകീയവും അക്കാദമികവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങളും അർത്ഥ സമ്പൂർണ്ണമായ വിധത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ നിയമസഭകൾക്ക് കഴിയും.

ഈ ദിശയിലുള്ള ചിന്തയുടെ ഉത്പന്നമാണ് ഗവേണൻസ്, പബ്ലിക് പോളിസി തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ വിജ്ഞാനോത്പാദനം ലക്ഷ്യം വച്ച് ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങൾ തുടങ്ങുവാനുള്ള തീരുമാനം. നിലവിൽ നിയമസഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെ ഭാഗമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സി.പി.എസ്.ടി. സഭാ

നടപടിക്രമങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും നിയമനിർമ്മാണ പ്രക്രിയയുടെ വിവിധ വശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും സാമാജികർക്കും, പി.എ.മാർക്കും ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും പരിശീലനം നൽകിവരുന്നുണ്ട്. പൊതുജനങ്ങൾക്കായി 6 മാസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഡിപ്ലോമ കോഴ്സും നടത്തിവരുന്നു. പഠനപരിശീലന പരിപാടികളിൽ നിന്ന് അറിവുത്പാദനത്തിലേക്കുള്ള പരിണാമം വർത്തമാനകാലത്ത് ഏറെ പ്രസക്തമാണ്.

സ്കൂൾ ഓഫ് പബ്ലിക് പോളിസി ഫോർമുലേഷൻ

ഗവൺമെന്റിന്റെ നയരൂപീകരണത്തിന് നിയമ-സാങ്കേതിക സഹായം നൽകാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരു ഗവേഷണകേന്ദ്രമെന്ന നിലയിലാണ് സ്കൂൾ ഓഫ് പബ്ലിക് പോളിസി പ്രവർത്തിക്കുക. പൊതുനയരൂപീകരണത്തിൽ സാമാജികർക്ക് ആവശ്യമായ അക്കാദമിക വിവരങ്ങളും വിശകലനങ്ങളും സമാഹരിച്ചു നൽകുകയാണ് പ്രാഥമിക ലക്ഷ്യം. ഭരണരംഗത്തെ നൂതന പ്രവണതകളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും കേരളീയ സാഹചര്യത്തിൽ അവ പ്രയോഗിക്കാനുമുള്ള പഠനവും പരിശീലനവും നൽകും. ഇതോടൊപ്പം സാമാജികരും അക്കാദമിക് പണ്ഡിതരും ചേർന്ന് കൂട്ടായ്മ രൂപീകരിക്കും. കേവലമായ അക്കാദമിക വിജ്ഞാനോത്പാദനം മാത്രമല്ല ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. ഈ പ്രക്രിയയിൽ സമാജികർക്ക് നേരിട്ടിടപെടാനുള്ള അവസരം കൂടി സൃഷ്ടിക്കും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ സാമാജികർക്ക് കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുവാനും നയരൂപീകരണത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടാനും സാധിക്കും. വിദഗ്ദ്ധരുടെ തലത്തിൽ ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന നയരൂപീകരണം ജനപ്രതിനിധികളുമായി ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുത്താനും 'ജനകീയവും അക്കാദമികവുമായ കൂട്ടായ്മ' രൂപപ്പെടുത്താനുമുള്ള സംവിധാനമായി 'സ്കൂൾ ഓഫ് പബ്ലിക് പോളിസി ഫോർമുലേഷനെ' വളർത്തിയെടുക്കാനാകുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ.

സ്കൂൾ ഓഫ് ഗവൺമെന്റ്

ഭരണകൂട പഠനമാണ് സ്കൂൾ ഓഫ് ഗവൺമെന്റ് ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ, തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഗവേണൻസ് തുടങ്ങി ഭരണകൂടത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങൾ വിഷയീഭവിക്കുന്ന പഠനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ ഈ സ്ഥാപനത്തിന് കഴിയും. രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയിൽ ഇടപെടാൻ യുവതയെ

പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന അക്കാദമിക ഇടപെടലുകളും പരിശീലനവും സ്കൂൾ ഓഫ് ഗവൺമെന്റ് സംഘടിപ്പിക്കും.

ഭാവിയിൽ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒന്നാക്കി കൽപ്പിത സർവ്വകലാശാലയാക്കി മാറ്റാനാണ് ഉദ്ദേശ്യം. ഇത് സംബന്ധിച്ച് പ്രാഥമിക പഠനം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് നൽകാൻ ആസൂത്രണ ബോർഡ് മുൻ അംഗം ജി. വിജയരാഘവനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭരണ-പഠന-ഗവേഷണങ്ങൾക്കും പരിശീലനത്തിനും രാജ്യാന്തര നിലവാരത്തിലുള്ള അധ്യാപകർ നേതൃത്വം നൽകും. ഇതിനായി പണ്ഡിതരുടെ ഒരു പാനൽ തയ്യാറാക്കും. ഭാവിയിൽ പബ്ലിക് പോളിസിയിലും ഗവേണൻസിലും ബിരുദാനന്തര ബിരുദ കോഴ്സുകൾ ആരംഭിക്കാനും പദ്ധതിയുണ്ട്.

പുതിയ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടാനും സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും സാമാജികരെ സജ്ജമാക്കാൻ നിയമസഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ. കേരളം കേന്ദ്രീകൃതമായി നയരൂപീകരണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ തയ്യാറാക്കാൻ 'യൂത്ത് ഹാക്കത്തോൺ' സംഘടിപ്പിക്കുവാനും പദ്ധതിയുണ്ട്. സ്വദേശത്തും വിദേശത്തുമുള്ള ഗവേഷണകേന്ദ്രങ്ങൾ, സർവ്വകലാശാലകൾ, മറ്റ് പഠനകേന്ദ്രങ്ങൾ എന്നിവയുമായി അക്കാദമിക സഹകരണം ഉറപ്പുവരുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമുണ്ടാകും.

ജനാധിപത്യ പഠന മേഖലയിലേക്കുള്ള നിയമസഭയുടെ അർത്ഥപൂർണ്ണമായ വികാസമാണ് ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ വഴി സാധ്യമാകുന്നത്. നിരന്തരമായ പഠനവും ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളുടെ സംവേദനവും തീർച്ചയായും നമ്മുടെ ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥയെ കൂടുതൽ സമ്പുഷ്ടമാക്കുമെന്ന കാര്യം നിസ്തർക്കമാണ്.

കലാകൗമുദി,

2–9 ജൂൺ 2019.

FOCUS

ചെടിമാഫിയയും ഇറച്ചിതീറ്റിയും

ഡോ.ശങ്കരനാരായണൻ പാലേരി

1974 ലാണ് യു.എൻ. ലോക പരിസ്ഥിതിദിനം തുടങ്ങി വച്ചത്. അവിടുന്നിങ്ങോട്ട് ലോകം മുഴുവൻ ജൂൺ 5 പരിസ്ഥിതി ദിവസമായികൊണ്ടാടുന്നു. നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതിയെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഈ ദിനം യു.എൻ. മുന്നോട്ടുവച്ചത്. മനുഷ്യ ജീവിതം നിലനിൽക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി, നദി, സമുദ്രം തുടങ്ങിയ ജലസ്രോതസ്സുകൾ, ഗ്ലോബൽ വാമിങ്, അമിത ജനസംഖ്യ വളർച്ച തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെകുറിച്ച് ലോക ജനതയിൽ അറിവുണ്ടാക്കുക എന്നതാണ് ഈ ദിനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഓരോ വർഷവും ഓരോ ലക്ഷ്യങ്ങൾ യു.എൻ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. 2018 ൽ അത് പ്ലാസ്റ്റിക്കിന് എതിരേയായിരുന്നു. യു. എൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ഓരോ രാജ്യത്തിനും അവരുടെ ലക്ഷ്യവുമായി മുന്നോട്ടുപോവാനും പരിസ്ഥിതി ദിനം പ്രചോദനമാവണം. കേരളത്തിൽ പരിസ്ഥിതിദിനം എന്നത് അതിന്റെ ലക്ഷ്യബോധം ഒട്ടും ഉൾക്കൊള്ളാതെ ചട്ടപ്പടി മാത്രമായി നടത്തുന്ന ഒരാചാരമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് ചെടിമാഫിയ എന്ന ഒരു മാഫിയ ഗ്രൂപ്പ് തന്നെ വളർന്നിരിക്കുന്നു ഈ ദിനാചരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്! പരിസ്ഥിതിദിനം എന്നാൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ ലോഡു കണക്കിന് ചെടികൾ സ്കൂളുകളിൽ ഇറക്കികൊടുത്തു പണം വാരാനുള്ള ഒരു വാർഷികദിനമാണ്. സ്കൂളുകാർ അത് വാങ്ങിച്ച് സ്റ്റെയർകേസുകളുടെ അടിയിലോ, ഏതേലും ഒഴിഞ്ഞ മുറിയിലോ കൂട്ടി വയ്ക്കും. കുറെ എടുത്ത് കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കും, കുറച്ചെണ്ണം മുൻകൊല്ലം വച്ചചെടികൾ ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ കുഴികളിൽ നട്ടു വാർത്ത കൊടുക്കും. ബാക്കി ചെടികൾ കോണിച്ചുവട്ടിലോ ഏതേലും മൂലയിലേ ഇരുന്നു വാടികരിയും. കഴിഞ്ഞു പരിസ്ഥിതിദിനം! ഇത്രമാത്രം ചെടികളൊക്കെ ഓരോ വർഷവും കുട്ടികൾ എവിടെകൊണ്ടുപോയിവെയ്ക്കും, വച്ചവയ്ക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും എന്നൊന്നും ആരും നോക്കാറില്ല. ഇക്കൊല്ലവും ചെടി മാഫിയകൾ പണി തുടങ്ങിക്കാണണം. ഈ 'ചെടിവയ്ക്കൽ' മഹാമഹമല്ലാതെ കൃത്യമായ കാഴ്ചപ്പാടോട് കൂടിയ എന്ത് പരിപാടിയാണ് നമ്മുടെ സർക്കാരുകൾ പരിസ്ഥിതി ദിനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് മുന്നോട്ട് വച്ചിട്ടുള്ളത്? ജനങ്ങളുടെ പരിസ്ഥിതി സംസ്കാര ചിന്തകൾ

ഗുണപരമായി മാറുവാൻ എന്ത് പരിപാടിയാണ് നമുക്ക് ആസൂത്രണം ചെയ്യാനുള്ളത്?

കേരളത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിന് വലിയ കാര്യങ്ങളിലും ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലും ഒരു പോലെ കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അഭാവവും അറിവില്ലായ്മയും ഉണ്ട്.

ഇന്റർനെറ്റിൽ വെനീസ് എന്ന പ്രദേശത്തെ കുറിച്ച് ഒന്ന് സെർച് ചെയ്തു നോക്കൂ. പ്രകൃതിയുടെ പ്രത്യേകതകൊണ്ട് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ വെനീസിനെ അങ്ങനെ തന്നെ നിലനിർത്തി പാശ്ചാത്യരെങ്കിൽ, നാം കുട്ടനാടിനെ മുച്ചൂടും മാറ്റിക്കളയാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. തോണിയിൽ എവിടെയും തുഴഞ്ഞു എത്താവുന്ന കുട്ടനാടിനെ സഹ്യപർവതത്തിലെ കരിങ്കല്ല് കൊണ്ടു വന്നു തട്ടാനുള്ള ഒരിടമാക്കി മാറ്റിയവരാണ് നമ്മൾ. നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള കണ്ടൽക്കാടുകളെ വെട്ടിമാറ്റി കരിങ്കല്ല് മതിൽ പണിഞ്ഞു പുഴ സംരക്ഷിക്കാനും നാം തുനിഞ്ഞു. മനുഷ്യനിർമ്മിത മാലിന്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഇതേ അറിവില്ലായ്മയും കാര്യക്ഷമതാകുറവും നമുക്കുണ്ട് എന്ന് പറയാതെ വയ്യ. കുളങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം, ബഹുതരം ജലസ്രോതസ്സുകളുടെ സംരക്ഷണം വിവിധതരം മാലിന്യങ്ങളുടെ സംസ്കരണം തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ സംസ്ഥാന തദ്ദേശ സർക്കാരുകൾക്ക് മുമ്പിലുണ്ട്. ശരിയായ താൽപര്യത്തോടെയും കാഴ്ചപ്പാടോടെയും അവയിൽ ഒന്നെങ്കിലും ഈ വർഷം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ ചെടിവച്ച് പാഴാക്കുന്ന കോടികൾക്ക് ഒരു അർത്ഥമുണ്ടായേനെ. ചെടികളൊന്നും വയ്ക്കേണ്ട എന്നല്ല, ഒരു മാഫിയ താൽപര്യത്തോടെ അത് ചെയ്യേണ്ടതില്ല എന്നെ അർത്ഥമാക്കുന്നുള്ളൂ.

അടിയന്തരമായി വേണ്ടത് എന്ത് ?

റോഡരികിലെ മാലിന്യനിക്ഷേപ പ്രവണതയാണ് സാംസ്കാരിക കേരളം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം കൊടുത്ത് പരിഹരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്ന് എന്നു തോന്നുന്നു. വീടുകളിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്നിടപ്പെടുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ അല്ല പ്രധാന ഉപദ്രവം. ഏറ്റവും ഉപദ്രവകാരിയായ മാലിന്യം റോഡരികിൽ തള്ളപ്പെടുന്ന അറവുശാലകളിൽ നിന്നുള്ള ഇറച്ചി അവശിഷ്ടങ്ങൾ ആണ്. മാംസത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിനുള്ള അനുവദനീയ അളവിനെക്കുറിച്ചൊന്നും നമുക്ക് വലിയ ധാരണ ഇല്ല. ഒരു കിലോ കോഴിയിറച്ചിയൊക്കെ രണ്ടു മൂന്ന് പേര് സുഖമായി തിന്നുകളയും!

ഒരു കിലോ ബീഫ് പന്ത്രണ്ടു പതിനാലു യൂറോപ്യന്മാരാണ് ഒരു നേരം തിന്നുകയെങ്കിൽ, രണ്ടു മൂന്നു മലയാളികൾ തന്നെ മതി അത് തിന്നുതീർത്ത് കളയാൻ. അറവുമാലിന്യത്തിന് ഒരറുതിവരണമെങ്കിൽ മാംസഭക്ഷണത്തിന്റെ അളവ് ക്രമീകരിക്കണം. അതവിടെ നിൽക്കട്ടെ; തൽക്കാലം അറവുമാലിന്യത്തെ എങ്ങനെ നേരിടാം എന്നതാവാം ഇപ്പോഴത്തെ വിഷയം.

തെരുവ് നായ്ക്കൾ മാംസാവശിഷ്ടങ്ങൾ കടിപിടികൂടി വലിച്ചിട്ട് തിന്ന് അർമാദിക്കുന്ന കാഴ്ചയില്ലാത്ത പട്ടണം ഇല്ലതന്നെ കേരളത്തിൽ. ഈ നാണക്കേട് ഇനിയും സഹിക്കവയ്യ. ഈ എഴുതുന്നയാളുടെ നൈജീരിയകാരനായ ഒരു അദ്ധ്യാപക സുഹൃത്ത് ഈയിടെ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. അദ്ദേഹം വികസിത രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയൊന്നുമല്ല. പക്ഷേ അവിടെ ഒരിടത്തും ഈ വൃത്തികെട്ട രീതി കാണില്ല എന്നദ്ദേഹം തറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. ഒരു സ്കൂളിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് കൊണ്ടുവന്നിട്ടു പോയ മാലിന്യകൂമ്പാരത്തെ കണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ 'ഷെയിം' എന്ന വാക്കിന് ആവാക്കിന്റെ വെറും അർത്ഥമല്ല ഉള്ളത്. മാലിന്യ സംസ്കരണമാണ് നാം തുടങ്ങിവയ്ക്കേണ്ട ആദ്യ പരിസ്ഥിതിദിന ആചരണം. ലോകത്തെവിടെയും പരിഷ്കൃത സമൂഹങ്ങൾക്ക് മൃഗങ്ങളെ അറക്കുന്നതിനു നിയാമകമായ രീതികളും വ്യവസ്ഥകളും ഉണ്ട്. നമുക്കും ചില നിയമങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. പക്ഷേ 'എത്ര നല്ല പാലിക്കപ്പെടാത്ത നിയമങ്ങൾ' എന്ന് പറയേണ്ടിവരും അവയെപ്പറ്റി. അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഏത് മൃഗത്തെയും ഭക്ഷണാവശ്യത്തിനായി അറുക്കുന്നത് നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് നിയമവിരുദ്ധമല്ല. എന്നാൽ അറവുമാലിന്യം ശരിയായി സംസ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നത് തെറ്റുമാണ്. മാംസത്തിനായി മൃഗത്തെ അറുക്കാമെങ്കിലും അതിനും ചില നിയമപരമായ നിബന്ധനകളുണ്ട്. പക്ഷേ, അറുക്കുന്നതിനും അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ ഒരു ശ്രദ്ധയും നൽകാറില്ല. ഇത് എങ്ങനെ നടക്കുന്നു എന്നത് പരിശോധിക്കാനും പ്രാപ്തമായ നിയമ സംവിധാനങ്ങളില്ല. റോഡരികിലും ഒഴിഞ്ഞ പറമ്പുകളിലും ഒക്കെ വച്ച് അറവ് നടത്തും. മാംസം ഒരു ശ്രദ്ധയും കൂടാതെ പ്രദർശനത്തിന് വയ്ക്കും. മാലിന്യം അടുത്തുള്ള പുഴയിലോ, കുളങ്ങളിലോ, പാലങ്ങളിലോ, റോഡരികിലോ ഒഴിഞ്ഞ പറമ്പുകളിലോ കളയും. കഴിഞ്ഞു പരിപാടി. ആരേലും ഈ പാതകം ചെയ്യുന്നവരെ കാത്തിരുന്ന് പിടികൂടും,

പിന്നെ ക്രമസമാധാന പ്രശ്നമായി അത് വളരും. ഈ ആഭാസകരമായ കലാപരിപാടിക്ക് അറുതി വരുത്തേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു.

അറവുശാല നടത്തുന്നതിനും, മാംസം വിൽക്കുന്നതിനും അതിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന മാലിന്യങ്ങൾ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും ഒന്നുകിൽ പുതിയ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരണം, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴുള്ള നിയമങ്ങൾ ശക്തമായി നടപ്പാക്കണം. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി നടപ്പാക്കാനായുള്ള പദ്ധതികൾ തുടങ്ങിവയ്ക്കാൻ ഈ ദിനത്തെ മാറ്റിവക്കാം.

എന്തൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴിയും ?

നിയമങ്ങൾ നടപ്പാകുകയോ, ഇപ്പോഴുള്ള നിയമങ്ങൾ പോരെങ്കിൽ പുതിയ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയോ ആണ് ആദ്യത്തെ പോംവഴി. നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിവച്ച് മിണ്ടാതിരിക്കരുത്, അവ നടപ്പാക്കണം. സംസ്ഥാനത്ത് അറവുശാല നടത്തണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള ലൈസൻസിന് അപേക്ഷിക്കുന്ന ആൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനം അപ്പോൾത്തന്നെ മാലിന്യം എവിടെ സംസ്കരിക്കും എന്ന ഉറപ്പ് നൽകേണ്ടതുണ്ട്. അതുപക്ഷേ ചട്ടപ്പടിയാണ്. പറഞ്ഞപോലെ സംസ്കരിക്കാറുണ്ടോ, സംസ്ക്കരിക്കാൻ ഇട്ടിട്ടുള്ള രീതി തുടരുന്നുണ്ടോ എന്നൊന്നും പരിശോധിക്കാൻ കാര്യക്ഷമമായ ഒരു മാർഗ്ഗവും ഇപ്പോഴില്ല.

സ്വന്തമായി അറവുമാലിന്യം സംസ്കരിക്കാൻ ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ഒരു കാരണവശാലും ലൈസൻസ് നൽകരുത്. അറവുകട നടത്തുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചില ക്ലാസുകൾ നടത്തുകയും അതിൽ അപേക്ഷകരെ നിർബന്ധമായും പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും വേണം. കോഴിയെ അറുത്ത് ടാർ വീപ്പയിലേയ്ക്കോ ഇരുമ്പു പെട്ടിയിലേക്കോ ഇട്ട് ജീവൻ പോയി കഴിയുമ്പോൾ എടുത്ത് തോലുരിക്കുന്ന അറവ് പരിപാടി നിർത്തണം. ഒന്നുകിൽ കേന്ദ്രീകൃത അറവുശാല രീതി പ്രാപ്തമാക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ കൃത്യമായ നിബന്ധനകളോടെ മാത്രം ലൈസൻസ് നൽകുക. എവിടെ എങ്ങനെ അറവുമാലിന്യം സംസ്കരിക്കും എന്നതിന് ശരിയായ ധാരണയും സൗകര്യവും അറവുശാല ഉടമയ്ക്ക് ഉണ്ടാവണം. അത്

ഉറപ്പുവരുത്തുകയും വേണം. ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർ, പഞ്ചായത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥർ, പോലീസ് തുടങ്ങി വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സ്ക്വാഡ് ഉണ്ടാക്കണം. നിയമലംഘനത്തിന് വലിയ പിഴ ഈടാക്കണം. ആയിരം കിലോ മാംസം അറുക്കുമ്പോളുണ്ടാവുന്ന മാലിന്യം സംസ്കരിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ളവന് അഞ്ഞൂറ് കിലോ അറുക്കുവാനുള്ള അനുമതിയെ നൽകാവൂ. ആടും കോഴിയും ബീഫുമൊക്കെ ഒരേ മേൽക്കൂരയ്ക്ക് കീഴിൽ അറുക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഓരോന്നിനും വെവ്വേറെ ഉപശാലകളും സൗകര്യങ്ങളും ഉറപ്പാക്കണം. അറവു നടത്തുന്ന വ്യക്തിക്കും ലൈസൻസ് നിർബന്ധമാക്കണം. അറുക്കുന്നതിന്റെയും അറവുമാലിന്യം സംസ്കരിക്കുന്നതിന്റെയും രീതിയെപ്പറ്റി ലൈസെൻസ് എടുക്കുന്നവരെ ബോധവാന്മാരാക്കണം. അറുത്തുണ്ടാക്കുന്ന മാംസത്തിന്റെയും അതിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന മാലിന്യത്തിന്റെയും ഒരു ആനുപാതിക കണക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഈ അനുപാതത്തിനകത്തൊതുങ്ങുന്ന മാംസം അറുത്തുണ്ടാക്കുവാനും അതിൽ നിന്നുള്ള മാലിന്യം സംസ്കരിക്കുവാനും സ്ഥാപനത്തിന് കഴിയും എന്ന ഉറപ്പിന് ശേഷം മാത്രം ലൈസൻസ് നൽകിയാൽ തീരും പോത്ത്, കോഴി അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ പുറം റോഡുകളിലേക്കുള്ള യാത്ര. ശക്തമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കിയാലും അവയെ മറികടന്ന്, അമിതമായ ലാഭേച്ഛകാരണം മാലിന്യം തോന്നുന്നിടത്തിടുന്ന പ്രവണത തുടർന്നേക്കാം. അങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അറവു മാലിന്യം തള്ളുന്നതിന് വലിയ തുക പിഴയായി ഈടാക്കണം. വാഹനം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് തിരിച്ചുകൊടുക്കാത്ത വിധം കണ്ടുകെട്ടണം. അറുക്കുവാൻ അനുമതിയുള്ളവന്റെയും അറവുശാലയുടെയും ലൈസൻസ്, അറവുമാലിന്യം പിടികൂടിയാൽ റദ്ദാക്കണം. ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള പിഴശിക്ഷയും തടവ് ശിക്ഷയും ശക്തമായി നടപ്പാക്കാൻ താൽപര്യം കാണിക്കണം.

ആയിരം പേര് കൂടുന്ന കല്യാണത്തിന് ആയിരം കിലോ കോഴി എന്നതാണിപ്പോൾ കണക്ക്. മാംസാഹാരം ഏതുവരെ അളവിലാവാം എന്ന് ജനതയെ ബോധവത്ക്കരിക്കേണ്ട ചുമതല ആരോഗ്യ വകുപ്പിനുണ്ട്. ഒറ്റ ഇരുപ്പിൽ തോന്നുന്നത്ര തിന്നാനുള്ളതല്ല കോഴിയും പോത്തും പോർക്കുമൊക്കെ.

ഓരോന്നിന്റെയും പരമാവധി അളവ് ഒരു വ്യക്തിക്ക് എത്രയാവാം എന്ന് നിർണയിക്കണം. ഡയറ്ററി റഫറൻസ് ഇൻറ്റേക് എന്നൊരു മാനദണ്ഡം ലോകാരോഗ്യസംഘടനയുടേതായി നിലവിലുണ്ട്. അതുപ്രകാരം ഒരു ശരാശരി പുരുഷന് ഒരു ദിവസം 36-46 ഗ്രാം പ്രോട്ടീൻ മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. അമേരിക്കയുടെ കാർഷിക മന്ത്രാലയത്തിന്റെ ന്യൂട്രിയന്റ് ഡാറ്റാബേസ് അനുസരിച്ച് ഏറ്റവും പ്രോട്ടീൻ ഉള്ളത് റെഡ്മീറ്റിലാണ്. നൂറുഗ്രാം റെഡ്മീറ്റിൽ (പോത്തിറച്ചി ചുവന്ന മാംസമാണ്) 36 മുതൽ 47 ഗ്രാംവരെ പ്രോട്ടീൻ ഉണ്ട്. പ്രോട്ടീൻ ലഭിക്കുക മാംസത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല. ഒരാൾ കഴിക്കുന്ന എല്ലാതരം ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും പ്രോട്ടീൻ ലഭിക്കാം.

ഒരാൾ ദിവസവും മാംസം കഴിക്കുന്നു എങ്കിൽ ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ഒരു ദിവസം പരമാവധി 70 ഗ്രാം വരെയേ കഴിക്കാവൂ. ഈ മേഖലയിൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്ന പല ഏജൻസികളും ഒരു വ്യക്തി ഒരു ദിവസം കഴിക്കാവുന്ന മാംസത്തിന്റെ അളവ് പല രീതിയിലാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു ഏജൻസിയും 70-80 ഗ്രാമിൽ കൂടുതൽ മാംസം കഴിക്കുന്നതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം കഴിക്കുന്നവരും കൂടുതൽ മാംസം ഒന്നിച്ച് കഴിക്കരുത്. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ 150-180 ഗ്രാമിൽ കൂടുതൽ കഴിക്കാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. മാംസാഹാരത്തിന്റെ അളവ് കൂടുന്നത് ഹൃദ്രോഗം, കാൻസർ, കിഡ്നി രോഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവക്കെല്ലാം വഴിവക്കും. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഈ നിബന്ധനകളൊന്നും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ബാധകമല്ല. ഒരു കിലോ കോഴി ഒറ്റയിരുപ്പിൽ തിന്നുന്ന മലയാളിക്ക് ഈ കണക്ക് മനസിലാക്കാനും താല്പര്യം കാണില്ല. എന്നാൽ ഇത് പാലിക്കപ്പെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. മാംസം കഴിക്കുന്നതിന്റെ അളവ് ശാസ്ത്രീയമായി നിജപ്പെടുത്തുന്നത് ആരോഗ്യത്തിന് ആവശ്യമാണ്. ഈ നിജപ്പെടുത്തൽ മാംസത്തിന്റെ ആകെയുള്ള ഉപഭോഗം കുറയ്ക്കും. അത് അറവു മാംസത്തിന്റെ അളവ് കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും; അമിത മാലിന്യത്തിനും തടയിടും.

മാലിന്യം ഉണ്ടാക്കാതെ ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി മാംസം ഉണ്ടാക്കാനാവില്ല. അത് നിയന്ത്രിക്കുന്നിടത്താണ് സംസ്കാരം വേണ്ടത്. ആ സംസ്കാരം ഉടലെടുക്കേണ്ടത് ഓരോ വ്യക്തിയിലുമാണ്. അതിനുവേണ്ട പിന്തുണ നൽകലാണ് സർക്കാരിന്റെ ചുമതല. ആ ചുമതല നിർവഹിക്കാൻ വേണ്ട കരുതലും ദൃഢനിശ്ചയവും സർക്കാർ കാണിക്കണം. അത്തരം പദ്ധതികളുമായി മുന്നോട്ട് പോവാനാണ് ഓരോ പരിസ്ഥിതി ദിനത്തിലും നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്. ആവർത്തിച്ച് പറയട്ടെ, ചെടികൾ വയ്ക്കേണ്ടെന്നല്ല: പക്ഷേ ചെടിവച്ചു പിടിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല പരിസ്ഥിതിദിനം. അതൊരു ചെടി മാഫിയ ദിനമല്ല. അത് നാടിന്റെ പരിസ്ഥിതി സംസ്കാരത്തിൽ ഓരോ കാലത്തും അവശ്യം വേണ്ടുന്ന മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടിയാണ്. വരുംകാല പരിസ്ഥിതി ദിനാചരണം അതിനാവട്ടെ.

കലാകൗമുദി,

2–9 ജൂൺ 2019.

ജജജജ

Changing Face of The Legislature

Ajit Kumar Jha

BENGALI CINEMA STAR- LETS NusratJahan and Mimi Chakraborty, both elected as Trinamool Congress MPs from West Bengal, proudly posted selfies on May 27, their first day in Parliament. The Bengali Twitterati was enraged and booed them for not having a sense of occasion and for missing the point of sartorial messaging. You must look the part, after all, and actors of all stripes should know better. Nusrat was in white shirt, jeans and sneakers, Mimi in a pant suit, and both wore dark glasses. Fans perhaps expected them in formal Indian attire, maybe a sari or kurta.

MANDATE FOR DIVERSITY

Women's representation has improved in the past 60 years but is still not enough. And is an older Lok Sabha a wiser one too ?

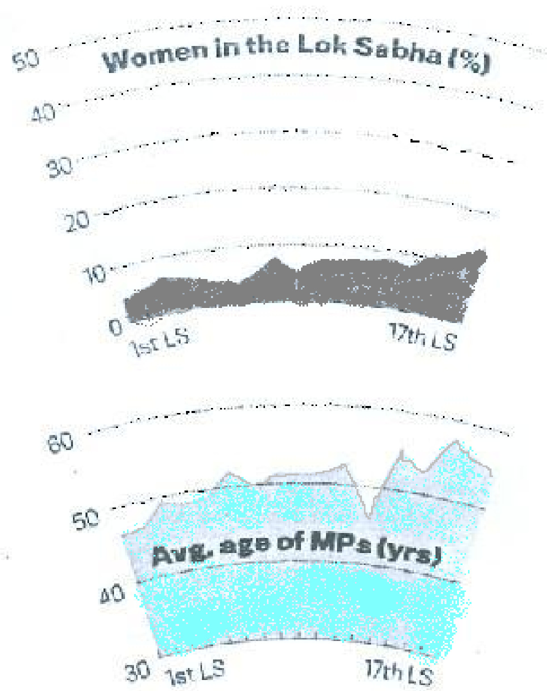

Source : PRS Legislative Research; Trivedi Centre for Political Data, Ashoka University

Or perhaps the new-look Lok Sabha will wear its transformation on its metaphoric sleeve. So while saffron may be the predominant colour this parliamentary season, the social demographic of our legislature has changed in other ways. A deep dive into data compiled by PRS Legislative Research and the Trivedi Centre for Political Data at Ashoka University reveals several breaks from the past.

A heavily nationalist mandate has placed 353 NDA MPs, 303 from the Bharatiya Janata Party, in the current Lok Sabha, cementing the pronounced rightward shift in Indian politics. But there are other trends in Lok Sabha 2019 that are worth taking a serious note of.

WOMEN IN THE HOUSE

For instance, the greater participation of women in the electoral arena and the greater turnout of women voters has resulted in the highest number of women ever being elected to the lower house this time. Their numbers are still very low, and not even close to the 33 per cent reservation that has been demanded but the cohort of 2019 has 78 women MPs out of a total of 542, raising their strength to 14.4 per cent in the 17th Lok Sabha from 11.4 per cent (or 62 MPs) in 2014 and 10.5 per cent (or 57 MPs) in 2009. Although lower than the global average of 24 per cent, this is the highest ever participation of women in the history of the Lok Sabha. Women's representation in Parliament has increased since 2009 despite the Women's Reservation Bill still hanging fire. The 3 percentage point increase from 2014 to 2019 is not insignificant even if low.

Of the 78 women MPs, 34 are from the BJP, which had fielded 53 women candidates. In comparison, women formed 41 per cent of the candidates the TMC fielded in West Bengal and 33 per cent of the total candidates the Biju Janata Dal (BJD) fielded in Odisha. It is these three parties that sent the bulk of the women Lok Sabha MPs in 2019. In terms of states, Uttar Pradesh sent the highest number of women MPs-11 out of 80-followed by West Bengal and Odisha, respectively.

The numbers indicate that women are more electable than men. Ten per cent of the 715 women who contested this general election went on to win. By contrast, only 6 per cent of the 7,334 male candidates who fought this election finally made it to the legislature.

FOCUS

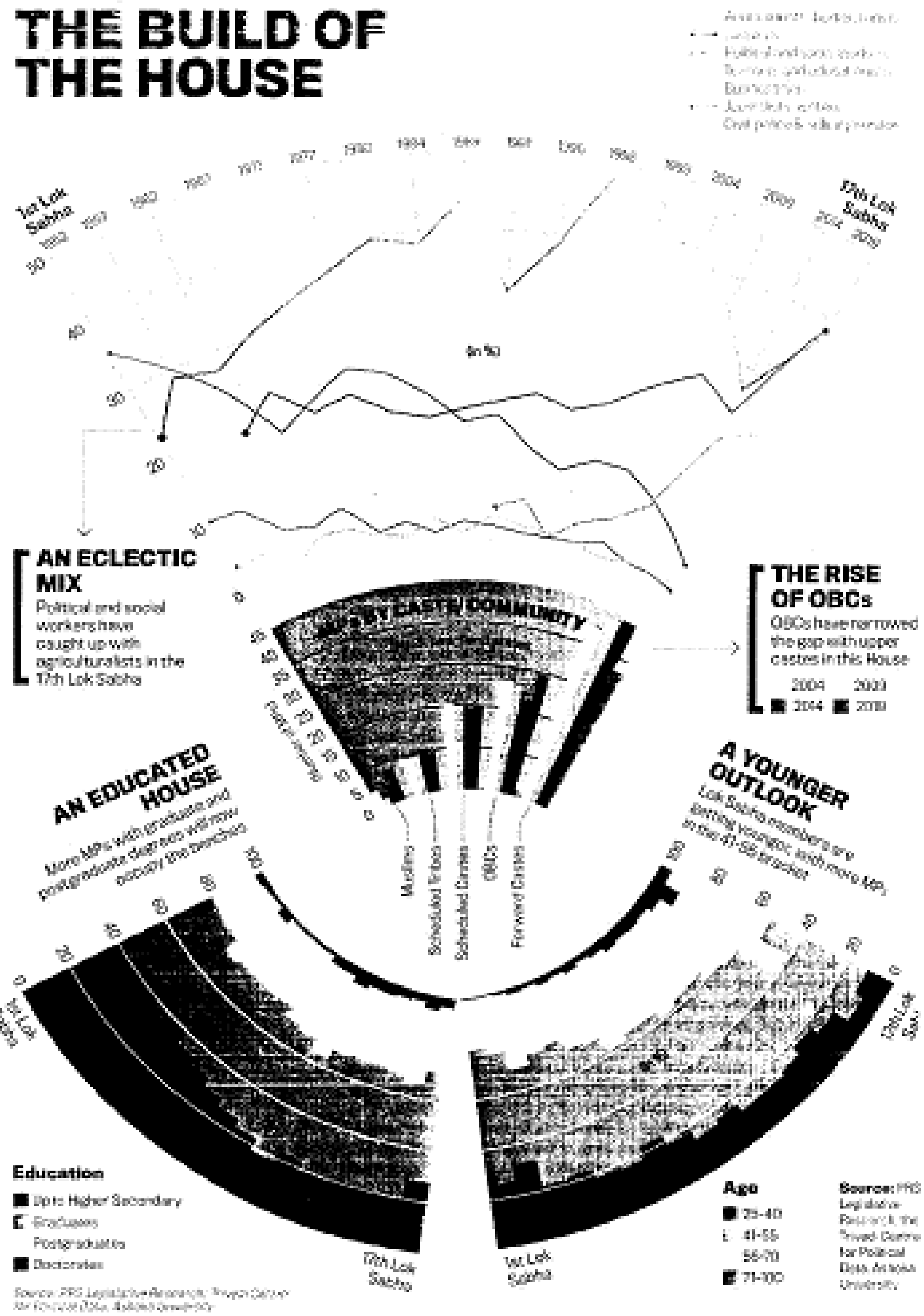

THE BUILD OF THE HOUSE
1st Lok Sabha
17th Lok Sabha
(in %)
AN ECLECTIC MIX
Political and social workers have caught up with agriculturalists in the 17th Lok Sabha
THE RISE OF OBCs
OBCs have narrowed the gap with upper castes in this House
2004
2009
2014
2019
MPs BY CASTE/COMMUNITY
Muslims
Scheduled Tribes
Scheduled Castes
OBCs
Forward Castes
AN EDUCATED HOUSE
More MPs with graduate and postgraduate degrees will now occupy the benches
A YOUNGER OUTLOOK
Lok Sabha members are getting younger, with more MPs in the 41-55 bracket
Education
Up to Higher Secondary
Graduates
Postgraduates
Doctorates
Age
25-40
41-55
56-70
71-100
Source: PRS Legislative Research, the Trivedi Centre for Political Data, Ashoka University

CASTE COMPLEXION

In 2019, the Lok Sabha has a new sociological mix. Brahmin representation continues to be high. As French scholar Christophe Jaffrelot writes, the proportion of Brahmin MPs jumped from 30 per cent in 2009 to 38.5 per cent in 2014" and continues to be more or less the same in 2019. But the number of upper-caste MPs from the Hindi belt has declined over the previous Lok Sabha while that of Other Backward Classes has increased over the years. However, the proportion of Yadavs in OBC MPs has declined from 29 per cent in 2009 to 16 per cent this time. This is due to the rout of the Rashtriya Janata Dal in Bihar and fewer Samajwadi Party MPs getting elected in Uttar Pradesh

However, in contrast to the falling representation of the Yadavs, the proportion of most backward caste MPs has gone up from 23 per cent in 2014 to 31 per cent in 2019. It is a reflection of the BJP's social engineering strategy, wherein greater representation was given to non- Yadavs among OBCs and non-Jatavs among Dalits. The Trivedi Centre data reveals that of the 199 candidates fielded in the Hindi belt, only seven were Yadavs (of which six got elected), 14 were Jats (all got elected) and eight were Kurmis (seven were elected). Among the Dalits, the BJP gave more tickets to Pasis (four) compared to the three it gave to the numerically dominant Jatavs.

And while the number of Muslim Lok Sabha MPs may have gone up from 23 in 2014 to 27 this time round, none of the six Muslim candidates the BJP fielded this time managed to win.

YOUNG, EDUCATED AND RICH

It is a comparatively younger Lok Sabha in 2019, with the average age of its MPs having come down from 58 in 2009 and 56 in 2014, respectively, to 54 this time. According to PRS Legislative Research, 12 per cent of these MPs are below 40 years while 6 per cent are about or above 70 years (see *MandateforDiversity).*

Compared to the previous Lok Sabha, however, the level of education in this Lok Sabha has come down relatively. If 80 per cent of the legislators in 2014 had at least a graduate-level qualification, this time, 72 per cent, or 394 out of 542 MPs, according to PRS Legislative Research data *(seeAn Educated House* for break-up).

No one profession holds sway this Lok Sabha; the MPs come from diverse professional backgrounds. Given their leading role in the country's national movement, lawyers made up 36 per cent of our very first Lok Sabha (1952-1957). In 2014 and 2019, however, their numbers have come down to below 10 per cent (see *An Eclectic Mix).* The number of agriculturists, too, has come down as a proportion of the total Lok Sabha strength-from a peak of 49 per cent in 1998 to 38 per cent in 2019.

In terms of assets, 475 of the 542 MPs are what the Association of Democratic Reforms (ADR), an NGO working for electoral reforms, calls 'crorepatis'. Among the sitting MPs, 32 declared assets worth more than ₹ 50 crore, only two declared assets less than ₹ 5 lakh. ADR data also reveals that 33 per cent MPs declared criminal cases against them in their self-sworn affidavits.

The 17th Lok Sabha finds itself at curious crossroads. The number of women has gone up, but they are still under-represented. OBC representation has risen since 2009, but is still not enough. The rich, educated and professional elite continue to overwhelm businessmen, farmers and social workers.

What does this mean for Indian democracy? Will more education, prosperity and a few more women in the Lok Sabha improve the quality of debate, end unruly scenes and make lawmaking more efficient? We will know in the next five years.

India Today,

17 June 2019.

The Worldwide threat of generic drugs

Katherine Eban

FOR THE 16 YEARS THAT DR. BRIAN Westerberg, a Canadian surgeon, worked volunteer missions at the Mulago National Referral Hospital in Kampala, Uganda, scarcity was the norm. The patients usually exceeded the 1,500 allotted beds. Running water was once cut off when the hospital was unable to pay its bills. Patients often couldn't access the medication they needed, so on some early trips, Westerberg brought drugs over from Canada. But as low-cost generics made in India and China became widely available through Uganda's government and international aid agencies in the early 2000s, it seemed at first like the supply issue had been solved.

Then on Feb. 7, 2013, Westerberg examined a feverish 13-year-old boy who had fluid oozing from an ear infection. He suspected bacterial meningitis but couldn't confirm because the CT scanner was broken. The boy was given intravenous ceftriaxone, an antibiotic that Westerberg thought would cure him. But after four days, the ear was worse. As Westerberg prepared to operate, the boy had a seizure. With the CT scanner working again, Westerberg ordered a scan, which revealed abscesses in the boy's skull, likely caused by the infection.

When a neurosurgeon looked at the images and declared that surgery was unnecessary and the swelling and abscesses would abate with effective anti- biotic treatment, Westerberg was confused. They had already treated the boy with ceftriaxone, which hadn't worked. His confusion deepened when his colleague suggested they switch to a more expensive version of the drug. *Why swap one ceftriaxone for another?*

Most people assume that a drug is a drug-that the brand-name or a generic version of it is the same anywhere in the world, so long as it's made by a reputable drug company that has been inspected and approved by regulators. That, at least, is the logic that has driven the global generic-drug revolution: that drug companies in countries like India and China can produce low-cost, high- quality drugs for markets around the world. These companies have been hailed as public-health heroes for giving the impoverished access to the same cures as the wealthy.

But many of the generic-drug companies that Americans and Africans alike depend on, which I spent a decade investigating, hold a dark secret: they adjust their manufacturing standards depending on the country buying their drugs, a practice that could endanger not just those who take the lower- quality medicine but the population at large.

These companies send their highest-quality drugs to markets with the most vigilant regulators, like the u.s. and the E.U. They send their worst drugs-made with lower-quality ingredients and less scrupulous testing-to countries with the weakest review.

THE U.S. DRUG SUPPLY is not immune to quality crises. Over the past 10 months, dozens of versions of the generic blood-pressure drugs valsartan, losartan and irbesartan have been recalled. The active ingredients in some, manufactured in China, contained a probable carcinogen once used in the production of liquid rocket fuel. But the patients who suffer most are those in so-called R.O.W. markets-the generic- drug industry's shorthand for "rest of world." In swaths of Africa, Southeast Asia and other areas with developing markets, some companies have made a cold calculation: they can sell their lowest-quality drugs where they will be least likely to get caught.

In much of Africa, for instance, pharmaceuticals used to come from more developed countries, through donations and small purchases. So when Indian drug reps offering cheap generics started arriving, the initial feeling was positive. But Africa soon became an avenue "to send anything at all;' said Kwabena Ofori-Kwakye, an associate professor in the pharmaceutics department at the Kwame Nkrumah University of Science and Technology in Kumasi, Ghana. The poor quality has affected every type of medication and the adverse impact on health has been "astronomical;' he said.

Multiple doctors I spoke to through- out the continent said they have adjusted their treatment in response, sometimes tripling recommended doses. Dr. Gordon Donnir, former head of the psychiatry department at the Komfo Anokye teaching hospital in Kumasi, treats middle-class Ghanaians in his private practice and says that almost all the drugs his patients take are substandard, leading him to increase his patients' doses significantly. While his European colleagues

typically prescribe 2.5 mg of haloperidol (a generic form of Haldol) several times a day to treat psychosis, he'll prescribe 10 mg, also several times a day, because he knows 2.5 mg "won't do anything." Donnir once gave 10 times the typical dose of diazepam (a generic form of Valium) to a 15-year-old boy, an amount that should have knocked him out. The patient was "still smiling", Donnir said

Many hospitals also keep a stash of what they call "fancy" drugs-brand-name drugs or higher-quality generics-to treat patients who should have recovered after a round of treatment but didn't. Confronted with the boy at the Mulago hospital, Westerberg'S colleagues swapped in the more expensive version of ceftriaxone and added more drugs to the treatment plan. But it was too late. In the second week of his treatment, the boy was declared brain-dead.

Westerberg's Ugandan colleagues were not surprised. Their patients frequently died when treated with drugs that should have saved them. And there were not enough "fancy" drugs to go around, making every day an exercise in triage. It was also hard to keep track of which generics were not to be trusted, said one doctor in western Uganda: "It's anesthesia today, ceftriaxone tomorrow, amoxicillin the next day."

Westerberg flew back to Canada and teamed up with Jason Nickerson, a respiratory therapist who'd had similar experiences with bad medicine in Ghana. They decided to test the chemical properties of the generic ceftriaxone that had been implicated in the Ugandan boy's death. Another of Westerberg's colleagues brought him a vial from the Mulago hospital pharmacy. The drug had been made by a manufacturer in northern China, which also exported to the U.S. and other developed markets. When they tested it at Nickerson's lab, it contained less than half the active drug ingredient stated on the label. At such low concentration, the drug was basically useless, Nickerson said. He and Westerberg published a case report in the CDC's Morbidity and Mortality Weekly Report. Although they couldn't say with certainty that the boy had died because of substandard ceftriaxone, their report offered compelling evidence that he had.

SOME COMPANIES CLAIM THAT while their drugs are all high-quality, there may be some variance in how they are produced because regulations differ from market to

market. But Patrick H. Lukulay, former vice president of global health impact programs for USP (for- merly U.S. Pharmacopeia), one of the world's top pharmaceutical standard- setting organizations, calls that argument "totally garbage." For any given drug, he says, "there's only one standard, and that standard was set by the originator," meaning the brand-name company that developed the product.

It's not just those in developing markets who should be alarmed. Often, substandard drugs do not contain enough active ingredient to effectively cure sick patients. But they do contain enough to kill off the weakest microbes while leaving the strongest intact. These surviving microbes go on to reproduce, creating a new generation of pathogens capable of resisting even fully potent, properly made medicine. In 2011, during an out-break of drug-resistant malaria on the Thailand-Cambodia border, USP's chief of party in Indonesia, Christopher Raymond, strongly suspected substandard drugs as a culprit. Treating patients with drugs that contain a little bit of active ingredient, as he put it, is like "putting out fire with gasoline."

USP is so concerned about this issue that in 2017 it launched the Quality Institute, which funds research into the link between drug quality and resistance. In 2018, Boston University bio- medical engineering professor Muhammad Zaman studied a commonly used antibiotic called rifampicin that, if not manufactured properly, yields a chemical substance called rifampicin quinone when it degrades. When Zaman subjected bacteria to this substance, it developed mutations that helped it resist rifampicin and other similar drugs. Zaman concluded that substandard drugs are an "independent pillar" in the global menace of drug resistance.

The low cost of generic drugs makes them essential to global public health. But if those drugs are of low quality, they do more harm than good. For years, politicians, regulators and aid workers have focused on ensuring access to these drugs. Going forward, they must place equal value on quality, through an exacting program of unannounced inspections, routine testing of drugs already on the market and legal enforcement against companies manufacturing subpar medicine. One model is the airline industry, which through international laws and treaties has established global standards for aviation safety.

Without something similar for safe and effective drugs, the twin forces of subpar medicine and growing drug resistance will be so destructive that no country will be able to ignore them. As Elizabeth Pisani, an epidemiologist who has studied drug quality in Indonesia, put it, “The fact is, pathogens know no borders.”

Time,

3-10 June 2019.

COMPULSIVE PATRIOTS

(A Review of the Book 'What The Economy Needs Now' Edited by Abhijit Banerjee, Gita Gopinath, Raghuram Rajan, Mihir S. Sharma)

Ashok V. Desai

In Juggernaut. Chiki Sarkar and Sirnran Khara have innovated: their books can be read online or on WhatsApp, or bought in hard copy. They range from 30 to a few hundred rupees and 30 to a few hundred pages. *What the Economy Needs Now* is a book published by them.

Its 14 authors got together in October 2018; the general election was some months away, and they hoped to feed in some good ideas to the contesting parties. Having seen the manifestos, I doubt if anyone who wrote them listened to their ideas; the people reelected the Bharatiya Janata Party, which would reject their ideas not on their merit but because most of the authors work abroad. In that sense, this is an academic book.

It is a collection of 16 articles-14 are by revealed authors and about particular topics-and are a blueprint for economic reforms for India. It is aimed at non-economists and while it has perhaps 500 ideas, it omits history and is economical on argument. It has only one table and three charts, which is a pity because intelligently crafted charts make ideas more accessible to laymen.

Having read, written and done reforms for decades, I get easily bored by them. As a demanding reader, I found Neelkanth Mishras list of agricultural reforms appealing. I wish he had noted the basic point that India now is no longer deficit in foodgrains, it needs to open its agricultural markets to international trade. If properly managed, trade liberalisation would turn India into a major exporter of rice inter alia. Energy reforms are more difficult since the power industry has been ruined by the monopoly of the state governments. In those circumstances, Mishra's list is not a bad start.

Indian financial markets are poorly developed, mainly because of SEBI's heavy handed, unimaginative and negative regulation. Eswar Prasad has made it good list of diversification initiatives

that are needed, but ignored SEBI. The biggest financial reform India needs is abolition of SEBI. We need a set of much fewer, more indicative principles instead of piles of detailed rules.

Raghuram Rajan's list of banking reform is solid, but he ignores the integration of banking with the rest of the financial sector, as well as the need to expand and deregulate the equity market.

The current prime minister came to power with a powerful prejudice against the central finance ministry. Under him, it has been deracinated and state governments have been given lots of money without the expertise or desire to spend it sensibly. In these circumstances, not much can be done with the central budget and Prachi Mishra's list is about the best we can do.

Seeing how much money the governments waste on so-called welfare programmes, Maitreesh Ghatak's list is too short, though a beginning in the right direction. It is better to abolish bad welfare schemes; but since that is not possible, replacing them by universal basic transfer is a good idea.

In thinking about public policy, one is torn between what is desirable and what is practical. Given the vested interests around current policies, what is practical is extremely limited. Anyone who begins to look into economic policy is soon stuck in the details of current policies and constrained by how much they can be changed. Still, it is a good thing to state what is right or desirable and to look at policy from the point of view of desirability. The present book is rather chaotic, but a good beginning.

India Today,

10 June 2019.

RESUME OF BUSINESS TRANSACTED DURING THE 1st SESSION OF THE 15TH CHHATTISGARH LEGISLATIVE ASSEMBLY

The First Session of the Fifth Chhattisgarh Legislative Assembly. The Session Commenced from 4th January, 2019 and concluded on 01st March, 2019. During this period the House had overall twenty one sittings in which the House transacted business for 109 hours and 40 minute.

Speaker Pro-tem and Oath taking

Hon'ble the Governor of Chhattisgarh appointed Hon'ble Shri Rampukar Singh Thakur, a senior Member of the Legislative Assembly to administer the Oath or affirmation to the newly elected members and also to act as Speaker till the Speaker is duly elected by the House . Rempukar Singh Thakur took Oath as member before the Governor at Raj Bhavan on 3rd January, 2019.

Thereafter 74 Members took Oath or affirmation before Shri Rampukar Singh Thakur the Pro-tem Speaker and later 14 Members took Oath or affirmation before Dr. Charandas Mahant the newly elected Speaker in the House on 4th January, 2019.

Panel of Chairman

Hon'ble Speaker Pro-tem nominated the following members to serve in the Panel of Chairman :

1. Shri Satya Narayan Sharma
2. Shri Dhanendra Sahu
3. Shri Amarjeet Bhagat
4. Shri Devendra Bahadur Singh
5. Shri Shiv Ratan Sharma

Election of Speaker

Same day on 4th January, 2019 House unanimously elected Hon'ble Dr. Charandas Mahant, a member of the House as Speaker. The first motion for his election was moved by Leader of the House, Seconded by the Parliamentary Affairs Minister and third by the

Shri Dharamjeet Sing, member belonging to Chhattisgarh Janta Congress (J). Hon'ble Dr. Charandas Mahant, on being unanimously elected as Speaker was lead to the chair by the Leader of the House and the Parliamentary Affairs Minister. Prominent senior members congratulated Dr.Charandas Mahant and made customary speeches expressing their whole hearted support to his new assignment.

Obituary reference

On 08th January, 2019 the House condoled the sad demise of Shri Mohan Bhaiya, Former- Member of Parliament, Shri Prabhunarayan Tripathi, former Minister of undivided Madhya Pradesh Government. Shri Shivraj Singh Usare, former Member of Chhattisgarh Legislative Assembly. Shri Rameshwar Prasad Kosariya and Shri Pushpendra Bahadur Singh, former-Member of undivided Madhya Pradesh Legislative Assembly and also Senior Journalist and Padmshri awarded Shri Shyam Lal Chaturvedi.

On 15th February, 2019 the House also paid rich tribute and made obituary references in reverence of C.R.P.F brave hearts who lost their lives in the terror attack at Pulwama in Jammu & Kashmir.The Hon'ble Speaker also expressed his deep condolences and made obituary references in respect of the martyr soldiers.

Governor's Address

As per the convention in the Chhattisgarh Legislative Assembly, the first sitting on 4th January, 2019 opened with the playing of National Song "Vande Mataram.............." and on 7th January, 2019 the Session being first session of the Fifth Legislative Assembly commenced with an address by Hon'ble the Governor of Chhattisgarh. Subsequently a copy of the address was laid on the Table of the House by the Secretary, Chhattisgarh Legislative Assembly. A Motion of Thanks on the address by the Governor was moved by the member Shri Amarjeet Bhagat and seconded by another member Shri Daleshwar Sahu. The discussion on Motion of Thanks continued for three days and in all 40 members participated in the discussion. After reply by the Hon'ble Chief Minister, the Motion of Thanks was adopted by the House on 10th January, 2019.

Legislative Business (Bills)

On 11th February, 2019 Secretary laid details of the following bills assented to by the Governor of Chhattisgarh State on the Table of the House **:-**

(i) The Chhattisgarh Vishwavidyalaya (Amendment) Bill, 2018

(ii) The Chhattisgarh Karadhan (Amendment) Bill, 2018.

(iii) The Chhattisgarh Maal aur Sevakar (Amendment) Bill, 2018

(iv) The Chhattisgarh Appropriation (No-4) Bill, 2018.

(v) The Chhattisgarh Rajim Kumbh (kalp)mela (Amendment) Bill, 2019.

During the Session following Bills were introduced, considered and passed by the House :-

(i) The Chhattisgarh Rajim Kumbh (kalp) mela (Amendment) Bill, 2019.

(ii) The Chhattisgarh Appropriation (No-I) Bill, 2019.

(iii) The Chhattisgarh Appropriation (No-2) Bill, 2019.

(iv) The Chhattisgarh Nagariya Kshetro Ke Bhoomihin Vyakti (Pattadhriti Adhikaron Ka Pradan Kiya Jana) (Sanshodhan) Bill, 2019.

(v) The Chhattisgarh Municipalties (Amendment) Bill, 2019.

(vi) The Chhattisgarh Municipal Corporation (Amendment) Bill, 2019.

(vii) The Chhattisgarh Right to Fair Compensation and Transparency in Land Acquisition, Rehabilitation and Resettlement (Determination of Multiplying Factor in Case of Rural Areas) Bill, 2019.

(viii) The Chhattisgarh Vishwavidyalaya (Amendment) Bill,2019.

(ix) The Chhattisgarh Vidhan Mandal Sadasya Nirarhata Nivaran (Amendment) Bill, 2019.

(x) The Chhattisgarh MadhyasthamAdhikaran (Amendment) Bill,2019.

Financial Business

Third Supplementary Grants for the financial year 2018-2019 was presented in the House by Shri Bhupesh Baghel, Chief Minister and also Finance Minister on 7th January, 2019. Entire Third Supplementary Grants for the financial year 2018-2019 was passed in a consolidated form by the House on 8th J anuary, 2019 and thereafter the Chhattisgarh Appropriation (No.-1) Bill, 2019 was introduced, considered and passed.

Chief Minister and also Finance Minister, presented the Annual Budget for the year 2019-2020 on Friday, 8th February, 2019. General discussion on the budget was held for two days. Department wise Demands for grants were discussed till 26th February, 2019. The Chhattisgarh Appropriation (No.-2) Bill,2019 (₹ 95,899,45,00,000-Ninty Five Thousand, Eight Hundred Ninety Nine Crore and Fourty Five Lacs Rupees) was introduced on 26th February, 2019, considered and passed by the House on 27th February, 2019.

The Reports of the Comptroller and Auditor General of India (State Finance) (Report No.-1), (Public Sector Undertakings) (Report No.-2) and (General, Social and Economic Sectors) (Report No.-3) and On (Revenue Sector) (Report No.-4) for the year ended on 31st March, 2017 was laid on the Table of the House on 10th January, 2019.

Petitions

As regard petitions, 163 Notices of the Petitions were received, out of which 37 Notices of the Petitions were admitted and 24 Petitions were presented in the House. 125 Notices of the Petition were disallowed, 01 Notice of the Petition was under consideration, 06 notices however lapsed.

Reports of the Committee

During the Session under reference 02 reports of the Business Advisory Committee were presented to the House.

Adjournment Motion

In all 89 notices for adjournment motions were received during the session. Out of these 85 Notices of the adjournment motion were disallowed, of these 04 (same subject) notices were admitted and discussed (calling Attention Notices), formed part of proceedings.

Calling Attention Notices

As many as 456 Calling Attention notices were received out of which in 29 notices the Government was directed to give statement and subsequently the statement was given in the House.

Questions.

During the Session under the reference as many as 2079 notices of Questions were received out of which 1555 (832 Starred+723 Unstarred) Questions were admitted. Out of the admitted Questions, only 158 were actually answered or deemed to have been answered in the House with the following break-up:-

Questions	Received	Admitted	Answered
Starred	1136	832	158
Unstarred	943	723	-
Total	**2079**	**1555**	**158**

Election to the FinancialCommittee & Constitution of House Committees

Motion for election to the Financial Committees i.e. Committee on Public Accounts, Committee on Estimates, Committee on Public Undertakings, Local Bodies & Panchayati Raj Accounts Committee and Committee on the welfare of Scheduled Castes and Scheduled Tribes and Other Backward Classes was moved in the House on the 18th February, 2019. Members of Committees, elected unanimously were announced on the 01st March, 2019 by the Hon'ble Speaker.

On 04th January, 2019 and 01st March, 2019 Hon'ble Speaker nominated Members for the other 14 (01 committee+ 13 committee respectively) Committees and appointed Chairman to the Committee as per rule.

On 08th January, 2019, 12 Members belonging to Bhartiya Janta Party, on 11th February, 2019, 13 Members belonging to Bhartiya Janta Party and on 11th February, 2019, 02 Members belonging to Chhattisgarh Janta Congress (J), on 26th February, 2019 and 1st March, 2019, 12 Members belonging to Bhartiya Janta Party were *suo moto* suspended Under rule-250(1)

of the Rules and Procedure and Conduct of Business of Chhattisgarh Legislative Assembly. Subsequently Hon’ble Speaker revoked the suspension.

On the last day of the session Hon’ble Speaker expressed gratitude to Leader of the House, Leader of the Opposition, Members and one and all for their co-operation in conducting the business of the House and then adjourned the House sine-die on 01st March, 2019.